

ningen angaar. Jeg er ikke blind for Fordelen, som den ærede Minister fremhævede, ved at kunne samle Forstærkningsafdelingerne under en fælles Kommando; men jeg tror alligevel, at naar jeg undtager Kjøbenhavns Væbning, som ligger samlet i Kjøbenhavn, ville Forstærkningsafdelingerne blive bedre uddannede ved at samles i Fredstid under Regimentsinddelingen. Naar det sker, vil der komme en bedre Forbindelse med den øvrige Hær tilveie, idet det ringe, faste Befalingspersonale, der jo væsentlig er Sergenter, ved at ombyttes mellem Afdelingerne og gaa til og fra, som det ogsaa hidtil er sket, vil faae større Rutine, og navnlig vil der, naar man lægger Forstærkningsbataillonerne sammen i Garnison med Liniregimenterne, komme en bedre Dvælse tilstede, idet Forstærkningsbataillonerne da ville have Liniebataillonerne til Forbillede, og der vil være mange Gjælpemidler, som ikke ville kunne være tilrede andre Steder, hvor der ikke er Garnison, hvad enten Forstærkningsafdelingerne skulle ligge isoleerede, eller, og endnu mindre, naar man samler dem i større Afdelinger, som i den korte Indfaldesestid ville have at gjøre med meget betydelige Banskfigheder. Der er jo foreslaaet enten en Indfaldelse paa 6 Dage hvert Aar eller paa 12 Dage hvert andet Aar, men i den Tid tror jeg, at det er umuligt at samle disse Afdelinger saaledes, at man kan kalde dem virkelig formerede. Man har ganske vist de Poster tilstede, som man maatte etablere, naar man senere vilde samle Forstærkningsbataillonerne i Tilfælde af Krigsberebtskab eller Sligt. Det kan naturligvis ikke være min Mening, at Forstærkningsbataillonerne i saa Fald skulle forblive i nærmere Forbindelse med Liniebataillonerne, men at de i saa Tilfælde ville blive at afskille fra dem.

Med Hensyn til Aldersgrænserne, saaledes som de foreligger i det Forslag, vi have faaet fra det andet Thing, er det foregaaet en meget væsentlig Forandring fra, hvad der tidligere har været gjældende. Jeg har altid kæmpet for de lave Aldersgrænser, og dem vil jeg vedblive at kæmpe for. Mod Forventning have vi pludselig faaet en væsentlig Støtte i det Søværnsforslag, der er gaaet igjennem i det andet Thing forleden Dag. Da vi i 1866—67 behandlede de oprindelige militære Lovforslag, blev det dengang fremhævet, at i Søetaten kunde man muligvis gaa til højere Aldersgrænser, end man kunde i Landetaten. Smidertid endte det dog med, at Aldersgrænserne bleve satte ens i begge Værn, saaledes som Forslaget nu foreligger som vedtaget af det andet Thing, og saaledes som Regjeringsforslaget er formuleret, er man imidlertid gaaet ud over Aldersgrænserne, nemlig for Premierlieutenanter fra det 42de til det 55de Aar,

ligesom man for Kapitainernes Vedkommende er gaaet op til det 55de Aar, der var den yderste Aldersgrænse for den Tid, hvori de maatte tjene, medens de med det 52de Aar ikke kunde avancere mere. At lade Premierlieutenanter staa, indtil de ere 55 Aar gamle, er en Bestemmelse, som jeg meget bestemt maa fraraade. Ganske vist kunne de gaa bort tidligere, men der vil dog i denne Alder fra det 42de til det 55de Aar være mange dygtige Folk, som det vilde være Synd ikke at lade komme frem i de højere Poster, men naar de skulle begynde med det 42de Aar og i det 55de Aar kunne blive Kapitainer, vil jeg meget beklage Armeen; thi det vil ikke være 10 à 12 Aar, førend vi ikke faae Kapitainer ind i Armeen, førend de ere henimod 50 Aar. Det glæder mig, at en anden Bestemmelse er vedtagen i Søværnslovforslaget, thi jeg haaber, at Aldersbestemmelserne i de to Værns Love ville blive fastsatte nogenlunde ens. — Jeg er fuldstændig enig med den høitævede Krigsminister, naar han udtalte Ønskeligheden af, at Forfremmelseslister ikke bleve indførte i en Organisationsplan for Hæren. Efter min Mening bør Forfremmelseslister kun indføres enten ved ministeriel eller under alle Omstændigheder ved Egl. Anordning. Navnlig kan jeg paa ingen Maade tiltræde den Maade, hvorpaa Bestemmelsen om Forfremmelseslister er bleven formuleret i det Forslag, vi have faaet fra det andet Thing; thi hvad bliver Følgen deraf? Hvem er det, der skal indsendes Forfremmelseslister over? Det er over dem, der skulle stemples som saa uduelige, at de ikke kunne bruges mere i Tjenesten, og over dem, der ere saa fortrinlig egnede, at de skulle springe forbi alle Kammeraterne; men den øvrige store Masse, som jeg antager er den største Del, hører Ingen Noget om, der bliver hverken sagt Godt eller Ondt om dem; men Indberetninger, baserede paa den Maade, tror jeg ikke, at man kan ønske indførte som Grundlag. — Der er endnu et Punkt, som jeg skal tillade mig at omtale, nemlig Elefskolen, som er tagen ud i det Forslag, vi have faaet fra det andet Thing. Jeg vilde ligeledes meget beklage, om denne Skole skulde blive nedlagt. Det kan gjerne være, at den ikke har opfyldt de Forventninger, som man nærede, da den blev oprettet, og at den ganske vist kan siges at være bleven fra en god Underofficersskole til en i mange Retninger mindre god Officersskole; men jeg vil altid vedblive at sætte overordentlig stor Pris paa, at unge Mennesker, naar de have naaet Konfirmationsalderen eller naaet henimod Modenhedsalderen, kunne hengive sig til at være Soldater. Hvad enten det er Underofficers- eller Officersstanden, er det ganske vist, at de Bestemmelser, der findes om, at de først med Udskrivningsaarene skulle